

SƏMADA PARLAYAN QOŞA İŞİQ

2014-cü ilin son və 2015-ci ilin ilk günləri mənim üçün çox əlamətdar oldu. Həmin günlərdə unudulmaz müəllimimiz, Azərbaycan jurnalistlərinin mənəvi atası olan tədqiqatçı-əlim, ensklopedik bilik sahibi, su kimi şəffaf, milli qeyrətli, ideal əxlaqlı, öz şəxsiyyəti ilə çoxlarına örnək olan professor Şirməmməd Hüseynovun 90 illik yubileyi münasibətilə Bakıya gəlmişdim. İlk görüş Beynəlxalq Mətbuat Mərkəzində oldu. Ora yaxın dostlarım, tələbə yoldaşlarım, gözəl insanlar, dəyərli ziyalılar Səxavət Mustafayev, professor Ramiz Əsgər və tələbəlik illərində hamımıza xüsusi diqqət, qayğı göstərən Əjdər Kazımova birgə gətdim. Şirməmməd müəllimlə görüşə ölkəmizin say-seçmə ziyalıları gəlmişdi. Onların arasında yenə tələbə yoldaşlarım millət vəkili "Azərbaycan" qəzetinin baş redaktoru Bəxtiyar Sadıqovu, Millət vəkili, yazıçı-publist Aqil Abbasi, professor Qulu Məhərrəmlini, Yusif Hüseynovu və başqalarını gördüm. Tədbiri Azərbaycan Mətbuat Şurasının sədri Əflatun Amaşov aparırdı. Onu da qeyd edim ki, mən Şirməmməd müəllimi uşaq yaşlarımdan tanıyıram. Həm bir Şəkili kimi və qohumluq münasibətimiz olduğuna görə bütövlükdə bizim ailədə Şirməmməd müəllimə həmişə məxsusi hörmət və ehtiram olub. Şirməmməd müəllim konkret faktlarla danışımağı xoşladığı üçün mən də bu toplantıda çıxış edib başıma gələn bir əhvalatı danışmaq və onun təmiz, obyektiv, böyük insan olduğunu söyləmək istəyirdim. Amma bir-iki nəfər çıxış edəndən sonra tərifi eşitməyi ömrü boyu xoşlamayan Şirməmməd müəllim Əflatun Amaşova dedi ki, gəl bu insanların vaxtını çox almaq, mənə 3-5 dəqiqəlik söz ver. Yəqin ki, bura mənim görüşümə gələnlər daha çox məni dinləmək istəyirlər. Bu sözdən sonra mən çıxış etmək fikrindən danışdım. Həm də ona görə ki, bilirsiniz Onun ümumiyyətlə adamı üzünə tərifləməkdən xoş gəlmir. Həmişə deyir belə şeylər, yaltaqlıq, mətəhəllək əlamətidir. Bunu qəbul edənlər də elə onu deyənlərin tayıdır. Amma orda deyəcəyimi indi yazmaq istədim:

1972-ci ilin sentyabr ayının 1-ci bazar gününü idi. Axaşama yaxın mən və Tibb Universitetinin tələbəsi olan qardaşım, sonralar Azərbaycanı tanıyan neyrocərrah olan Aydın Nağıyevlə birgə Şirməmməd müəllimin evinə getmişdik. Onun maraqlı söhbətləri başımı zəiflətdi, 4-5 saatın necə keçdiyini bilmədik. Şirməmməd müəllimin həyat yoldaşı Ülker xanım yaxşı bir siffə açdı, bizə donuncaya yedirtdi, meyvə şirələri, şirniyat stolu hər şey yüksək səviyyədə idi. Getməyə hazırlaşanda Şirməmməd müəllim dedi:

- Oğul-bala 5 dəqiqə mənə qulaq asın sizə sözüm var. Biz yenidən əvvəlki yerlərimizdə oturuq. Şirməmməd müəllim Ülker xanımı da çağırırdı və bir qədər də ciddi tərzdə sözləşirdi.

Həz bala hər ikiniz ali məktəbə daxil olmusunuz. Tələbəlik illəri ağır olur. Ola bilər ki, pulunuz qurtarar, yeməyiniz olmaz. Heç nədən çəkinmədən mənim evimə gəlməlisiniz. Ülker xanım, Allah vərəndən, evimizdə olan dan verər, ac qalmazsınız. Pul lazım olsa ondan alarsınız. Birdə ki, mənim zəngin kitabxanam var. Hansı kitab lazım olsa verərəm oxuyarsınız. (onu da qeyd edim ki, tələbəlik illərində mühazirələrdə qeyd edilən kitabları tapıb oxumaq ən böyük problem idi). Şirməmməd müəllim bir qədər də ciddiləşib dedi:

- Amma dərslərinizi oxumayıb, imtahnandan, zaçotdan kəsilib mənim yanınıza gəlməyirsiniz. Mən heç kimdən belə şeyləri xahiş etmə deyiləm. İndiyə qədər etməmişəm və bundan sonra da etməm. Həmişə dərslərinizi bitirməyə çalışın, başa düşmədiyiniz nəşə olsa, həmin proqram dairəsində səninkə fərdi məşğul olaram deyib, düz mənim üzümə baxdın. Amma oxumasana sənə qiymət yazmağı heç kimdən xahiş edə bilmərəm.

Biz salamlaşdıq evdən çıxdıq. Yol boyu heç birimiz danışmadıq. O vaxt bu sözlər mənə çox ağır təsir etmişdi. Mən sonuncu imtahnı verib universitetə qəbul olan gün atam rəhmətə getmişdi. Mənə elə gəlirdi ki, atam sağ olsaydı Şirməmməd müəllim bu sözləri mənə deməzdi. Amma illər ötdükcə mənəndən də çox yaxın və dəfələrlə imkanlı, atalı - analı qohumlarımızdan bir neçəsinin oxuya

bilmədiyini üçün universitetdən xaric edilməsini şahidi oldum. Onda başa düşdüm ki, mən Şirməmməd müəllim barədə düz fikirdə olmamışam. O, çoxlarından fərqli olaraq həyatda da yüksək tribunalarda danışırdı kimidir. O, təmənənəsiz ideal bir insandır. Mən orta məktəbi bitirib universitetə sənədlərimi vərəndə ailəmizdə də, dostlarımla da mənə deyirdilər ki, hüquq fakultəsinə get. Mən isə ərizə yazanda jurnalistika ixtisasını göstərdim. Ona görə ki, Şirməmməd müəllimi özümə ideal seçmişəm. Bütün ömrüm boyu da onunla fəxr etmişəm.

Toplantıda millət vəkilləri Aqil Abbasın, Bəxtiyar Sadıqovu, Cavanşir Feyziyevin, professor Cahangir Məmmədlinin və Ülker xanım Hüseynovanın çıxışları xüsusi alqışlarla qarşılandı. Yubiley tədbirində jurnalist Yusif Hüseynovun redaktorluğu ilə çap edilən, Şirməmməd müəllimə həsr edilmiş və onun haqqında yazılan məqalələr toplanmış "İstiqlalın işığında" adlı kitab qonaqlara paylandı. Yeni ilin ilk günlərində də Bakı Dövlət, Xəzər, Təfəkkür və bir neçə başqa universitetlərdə Şirməmməd müəllimlə görüşlər davam edirdi. Həmin tədbirlərin birində Naxçıvanlı tələbə yoldaşım Hüseyn Əsgərovla qarşılaşdım. 35 ildən çox idi Hüseyni görmürdüm. Amma mətbuatda onun satirik-yumoristik yazılarını tez-tez oxuyur və onun yazılarını hər dəfə oxuyandan sonra telefon əlaqəsi saxlayırdıq. Hüseynin saçları da, qaşları da ağarmışdı lap şaxda babaya oxşayırdı, amma yenə həmin gülürüz, mehriban siması yerində idi. Ertəsi gün görüşmək üçün telefon əlaqəsi saxladım. Mən soruşdum ki, Hüseyn hardasın?

- Dedi:
- Binəqədi rayonunda yeni istifadəyə verilmiş Heydər Əliyev məscidinin yaxınlığında.

- 2014-cü ilin son günlərində açılışı olan həmin məscidin dörd tərəfində ucaldılan minarələrin boyundan dəfələrlə yüksəkliklərə zillənən işıqlar üfüqdə çox uzaqlardan görünür və Bakının rəngarənc işıqları fonunda uca dağlarda görməyə adət etdiyimiz göy qurşağına bənzəyirdi. Bakıda qaldığım bir neçə gündə axşamlar bu işıqları həvəslə və heyranlıqla seyr edərdim ona görə də məscidi ziyarət etmək arzusu ilə Hüseynə dedim sən get məscidin yaxınlığına, mən də gəlirəm ora. Uzun illərdən sonra tələbə yoldaşım Hüseynlə görüşüb, əhatəli söhbət etmək arzusu ilə yollandı məscid tərəfə.

Tələbəlik illərində indi şair, professor kimi tanınan Adil Cəmil, Ucarlı mərhum Ələkbər Hüseynov, Naxçıvanlı Hüseyn Əsgərov və mən bir otaqda qalırdıq. Dünyada Azərbaycanlıların nə qədər olması, itirilmiş torpaqlar, Azərbaycan hökəmdarlarının tarixi səhvləri, milli mentalitet, tarixi abidələrin qorunması vacibliyi, özümüzü dərk etmək, millətimizi dünyaya tanımaq və başqa mövzularda həmişə otaq yoldaşlarımla maraqlı söhbətlərmiş olardı. Belə söhbətlərdə mən də vətənpərvərlik hissələrinin formalaşmasında Hüseyn daha böyük rol oynamışdı. Bizim bu mövzularda çox uzun və həmişə maraqlı dialoqlarımız olurdu. Hər bir Azərbaycanlıya Şimər - Cənub həsrətini andıran Şəhriyarın "Heydər babaya salam" şerini ilk dəfə Hüseynlə eşitmişdim. Mən də Bəxtiyar Vahabzadənin "Gülüstan" poemasını ona və bütün tələbə yoldaşlarıma paylamışdım.

Biz həmin məscidin qarşısında görüşdük. Çox maraqlı söhbətimiz oldu. Hüseyn, Ulu Öndərin, Moskvadan qayıdandan sonra Naxçıvanda onunla görüşlərindən danışdı. Dedi ki, o vaxt mən Naxçıvan televiziyasında ictimai-siyasi verlişlərin və xəbərlərin aparıcısı jurnalisti idim. Heydər Əliyevlə demək olar ki, hər gün görüşürdük. Biz çox səmimi söhbətlər edirdik. Hər görüşdən sonra mənə Ulu Öndərə inam və sevgi artırdı. O ictimaiyyətə tez - tez görünür, şəhərdə, bazarda sərbəst gəzirdi. Mən də fürsətdən istifadə edib sadə insanlarla onun görüşlərini, toplantılarda çıxışlarını televiziya vasitəsilə daha geniş auditoriyaya çatdırırdım. Səmimi görüşlərin birində Ulu Öndərə dedim ki, 1975-ci ildən mənim və bir çox tələbə yoldaşlarımız sizə təşəkkür etmək borcumuz var. İcazə verin gec olsa da yoldaşlarımız adından və özümün sizə çox böyük təşəkkürümüzü çatdırım.

- Soruşdu ki, nəyə görə?

- Mən həmin il Novruz bayramında başımıza gələnləri Ulu Öndərə danışdım.

Heydər Əliyev adətli üzrə məni çox diqqətlə və axıra qədər dinlədi. Və sonra Şirməmməd müəllimin bizə dediklərini təsdiqlədi. Bu fikrin təsdiqi bizdə Azərbaycanın uğurlu və xoşbəxt gələcəyinə inamı daha da artırırdı və biz bundan sonra Ulu Öndərin tövsiyyəsi ilə belə tədbirlərə qoşulmayıb, dərslərimizə diqqəti artırdıq.

- Deməli indi həmin hadisə haqqında oxuculara inamla məlumat vermək olar.

- 1973-cü ilin yazında Azərbaycan Dövlət Universitetinin Jurnalistika fakultəsində təhsil alan əsasən bizim kursun tələbələri Novruz bayramını qeyd etmək fikrinə düşdük. Müəllimlərimizdən yazıçı - professorlar Qulu Xəlilov, Mir Cəlal Paşayevi, Əzizə xanım Cəfərzadəni və fəlsəfi müəllimimiz Qəmbər Əsgərovu da bu tədbirə dəvət etdik. Görüş yerimiz Fəxri Xiyabanda oldu. Dəvət etdiyimiz qonaqların hamısı tədbirdə iştirak etdi. Əlimizdə gül - çiçək dəstələri var idi. Yataqxanada qızlar səməni yetişdirib gətirmişdilər. Fəxri Xiyabanda Şixəli Qurbanovun, Həsən Bəy Zər-dabinin, Cəlil Məmmədquluzadənin, Üzeyir

Hacıbəyovun və başqa milli dəyərləri yüksək tutan şəxsiyyətlərin məzarlarını ziyarət etdik. Hər məzar başında 10-15 dəqiqəlik çıxışlar oldu. Müəllimlərimiz də burada çıxışlar etdilər. Tədbir başa çatdıqdan sonra heç bir insident baş vermədi. 1974-cü ilin Novruz bayramı da maraqlı oldu. Amma bu əvvəlki illərdən daha geniş və əhatəli idi. 1975-ci ildə hazırlıq işlərinə daha erkən başlamışdım. Son anda bunun xəbəri yuxarılara gedib çatmışdı. Universitetin rektoru Faiq Bağırzadə özü qızlar yataqxanasına gedib otaqları bir-bir gəzib nə qədər səməni var idisə hamısını pəncərədən çölə atdırmışdı. O gedəndən sonra axşam qarantlı düşəndə biz həyətə atılmış səməniləri yıxıb tərmi - bərpa işləri aparıb sabaha hazırladıq. Sabahı gün müyyənləndirilmiş görüş yerlərini və vaxtı dəyişdik. Bir neçə dəstələrlə yenə fəxri xiyabanda görüşdük. Bu dəfə tələbə və müəllimlərin sayı ötən illərdən 10-15 dəfə çox idi. Təxminən 350-400 nəfər olardı. Həm də bu dəfə jurnalistika fakultəsinin tələbələrindən başqa filologiya, tarix fakultələrindən və başqa ali məktəblərdən də gələn qonaqlar var idi. Tədbirdə Naxçıvanlı Hüseyn Əsgərov və bizdən aşağı kursda oxuyan bir qız (adını unutmuşam) aparıcı rolunu oynadı. Müəllimlərimizdən ötən illərdə iştirak edənlərdən bir neçəsi gəlməmişdi. Sonralar bizə məlum oldu ki, müəllimlərimizi öz evlərində saxlayıblar, onlara küçyə çıxmağa icazə verməyiblər. Ətrafımızda mülki geyimli tanınmadığımız adamlar gəzirdi. Biz yenə Şixəli Qurbanovun məzarından başladığımız iştirak etdiyimiz məzarların və çıxış edənlərin sayı artmışdı. Bizə fəlsəfədən dərs deyən Qənbər Əsgərovun, tələbə yoldaşlarımızdan mərhum Qəzənfər Rüstəmovun, Ağamalı Sadiq Əfəndinin Üzeyir bəy Hacıbəyovun məzarı yanında saz çalıb türk ləhcəsində oxuması, Mehman Cavadoğlunun, Aqil Abbasın, Adil Cəmilin, Şəmsəddin Şəbiyevin, Adil İrşadoglunun, Şərif Kərimovun, Yaşar Vəliyevin, Flora Xəlilzadənin, Ramiz Əsgərin, Amalya Məhərrəmovanın və başqalarının milli ruhlı, məntiqli, məzmunlu çıxışları uzun müddət yaddaşlarda qaldı. Sovet hakimiyyəti devrildikdən sonra, müstəqillik illərində Azərbaycanın bir çox mətbuat orqanlarında o cümlədən tələbə yoldaşımız Ağamalı Sadiq Əfəndinin redaktoru olduğu "Muxalifət" qəzetində 1996-cı ildə bu mövzuda yazılar dərc edilib.

Fəxri Xiyabanda Novruz bayramı adı ilə keçirilən tədbirdən sonra təkcə bizim fakultədən 40 nəfərə qədər tələbəni ayrı - ayrı yerlərdə saxlayıb Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsinin qarşısındakı Djerzinski adına kulubə gətirmişdilər. Burada da hərəni bir otaqda saxlayıb sorğu - sual etmişdilər. İş elə təşkil edilmişdi ki, tələbələr bir - birindən xəbəri yox idi. Bizə müxtəlif suallar verilir və izahatlar yazdırırdılar. Təxminən gecə saat 1-dən sonra birdən - birə vəziyyət dəyişdi. Tələbələr hamısının alınmış sənədlərini geri qaytardılar və əvvəlkindən fərqli olaraq mülayim rəftarla bizi buraxdılar. Dedilər ki, burada saxlanılmayıncı heç yerdə heç kimə deməyin.

Təbii ki, jurnalistika fakultəsi tələbələrinin saxlanılması barədə bizim dekanımız Şirməmməd Hüseynovun məlumatı olmuşdu. Bir neçə gün sonra Şirməmməd müəllim tədbirin təşkilatçıları olan Əjdər Kazımova, Hüseyn Əsgərovu, Ağamalı Əfəndiyevi, Qəzənfər Rüstəmovu və mənə yanına çağırırdı. O, söhbəti həmin hadisə üzərinə gətirdi. Və dedi ki, həmin məsələ ilə əlaqədar Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi Heydər Əliyevə gecə saat 1 radələrində bu barədə məruzə edilmiş və o ciddi tapşırıq verib ki, təcili olaraq tələbələr buraxınsın. Onlara mənim tövsiyyəmi çatdırın ki, onlar tələbədirlər. Onların indi ən vacib işi dərsləri ilə məşğul olmaqdır və bilsinlər ki, Azərbaycanın gələcəyi, sürətli inkişafı, milli mentaliteti, mənəvi dəyərləri haqqında düşüncənə insanlar var və mən buradayam. Hər işin öz vaxtı var. Eşitdiniz bala, gedin dərslərinizi oxuyun. Bir daha belə işlər olmasın. Biz Şirməmməd müəllimin kabinetindən çıxıb küçədə söhbət edəndə Hüseyn gül-gül demişdi:

- Mən indi Azərbaycanın sotasında parlayan qeyri-adi işıq görürəm!

Bundan sonra bizə heç bir təziq və təsir olmadı. Sonrakı illərdə belə tədbirləri bir daha keçirmədik.

***

Biz məscidin ətrafında bir neçə dəfə gəzişib, tələbəlik illərini şirin xatirə kimi yada saldım. İkimiz də söhbət edə-edə heyranlıqla və iftixar hissi ilə məscidə baxırdıq. Mən İranda, Türkiyədə, Orta Asiya dövlətlərinin bir neçəsində məscidlərdə olmuşam. Heydər Əliyevin adına və şəərəfünə ucaldılmış Bakıda ki bu məscid mənə görə daha böyük və daha əzəmətli görünür. Çox təəssüf ki, bizi məscidin içərisinə buraxmadılar. Dediilər içəri hələ tam hazır deyil. Havanın xoş olmasından istifadə edib, məscidin qarşısındakı sıralardan birində oturuq. Gözümüz məscidə baxsa da söhbətimiz çox uzaqlara gedirdi. Hüseyn dedi:

- Mən inanırdım ki, Heydər Əliyev Azərbaycanın tarixində uzun müddət qalacaq. Amma onun Azərbaycana göstərdiyi əvəzsiz xidmətlərə yanaşı adına ucaldılan bu məscid Ulu Öndəri daha da abəddiləşdirdi. Əhsən, bunu yarananlara, alqışlar, İkimiz də məscidə baxa-baxa əl çaldıq.

Biz ucadan danışdıq, sübhəsi ki, ətrafda olan insanlar bizim məscid haqqındakı söhbətimizi eşidirdilər və bizim əl çalmaqımıza ətrafda insanlarla da qoşuldu. Onlar ilk dəfə gördüyümüz insanlar olsa da bizimlə həmrəy olduqlarını başa düşdük və yaxınlaşıb həmsöhbət olduq. Təxminən 55-60 nəfər bir yerə yığılıb məscid barədə danışmağa başladım. Hərəkət ürk sözlərini bir neçə cümlə ilə dedilər.

Hüseyn daha uca və qətiyyətli səsle:
- Görürəm ki əzəmətli abidəniz siz də bəyənir, yüksək qiymətləndirirsiniz. Bu, ölkəmizin ardıcıl siyasi və iqtisadi uğurlarının nəticəsində mümkündür. İndi Azərbaycan dünyada ən sakit və sabit dövlətdir. Ulu öndərin bizə miras qoyduğu ölkəmizdə

tolerantlıq siyasindəndən, irqindən, milliyyətindən asılı olmadan hamı bərabər hüquqlu vətəndəş statusuna malikdir. Təsəffü deyil ki, son bir neçə ildə Azərbaycanın bir çox beynəlxalq təşkilatların toplantısına ev sahibliyi edir. Bu toplantılarda iştirak etmək üçün ölkəmizə gələn minlərlə ali dərəcəli qonaqlar Azərbaycan haqqında real məlumatlı toplayır və öz ölkələrinə qayıtdıqdan sonra bizə qarşı səmimi münasibətdə olurlar, dünyanın bir çox mötəbər tribunallarında bizi müdafiə edirlər. Ölkəmizdəki tolerantlıq indi bütün dünya üçün bir nümunədir. Cənab prezident İlham Əliyevin şəxsi ideyası və tapşırıqları əsasında ölkəmizdə yaradılan Asan xidmət indi bütün dünyanın maraqlandırır, bu bürokratiya, rüşvətçılığa və korrupsiyaya qarşı sivil qaydada mübarizə formasıdır.

Məscidin qarşısına toplaşan insanlar yenidən əl çalaraq İlham Əliyevin bu yeniliklərini alqışladılar. Hüseyn daha uca səsle:

- Mərhəba Ulu Öndərə, eşq olsun İlham Əliyevə!

Biz ətrafımızdakı insanlarla vidalaşaraq ayrıldıq. Bir neçə addım gedib dayandım. Mən xoş əhval-ruhiyyə ilə Hüseyndən soruşdum.

- Hüseyn indi Azərbaycanın somasında nə görürsən?

O, diqqətlə üzümə baxıb, nə cavab gözlədiyimi anladı və qətiyyətli səsle dedi:

- İndi mən, Azərbaycanın somasında parlayan qoşa qeyri-adi işıq görürəm!

Mən Hüseyndən elə belə cavab gözləyirdim. Onun fikirlərini tamamlamaq üçün dedim: Gələcək yolunuzu aydınlaşdırın həmin işığın bir Ulu öndər və onun ideyaları, biri də onun layiqli davamçısı İlham Heydər oğlu Əliyevdir.

***

Əziz dostum, qardaşım, Naxçıvanlı Hüseyn Əsgərovla mənim sonuncu görüşüm daha səmimi və daha maraqlı oldu. Biz bu dəfə ancaq möhtərəm cənab Prezidentimiz İlham Əliyevin uğurlu işlərindən, qələbələrindən danışdıq. 44 günlük müharibədən sonra Azərbaycanın qələbəsi, həmin günlərdə Ali Baş Komandanın bütün dünyanı aparıcı mətbuat orqanlarına verdiyi müsahibələrdə nümayiş edilən böyük diplomatlığı, hazırda 120-dən çox dövlətin üzv olduğu "Qoşulmama hərəkatı"ndakı sədrliyi, milyonlarla azərbaycanlılar kimi bizim də ən çox həsrətini çəkdiyimiz Cənubi Azərbaycan, Qərbi Azərbaycan, yenidən qurulan Laçın-Xankəndi yolundakı sərhəd nəzarət buraxılış məntəqəsi, Türk Dövlətləri Təşkilatının ildən-ildən genişlənən əlaqələri bizim söhbətimizin əsas mövzuları oldu. Sübhəsi ki, Heydər Əliyevin 100 illiyi də söhbətimizin əsas leytmotivi idi. Axı biz ömrümüzün 50 ilini Əliyevçiliyə olmuşuq və buna görə bu gün daha çox qürurlanırdıq. Bir neçə gün qabaq ADA Universitetinin Şuşada təşkil etdiyi Heydər Əliyevin 100 illiyinə həsr edilmiş elmi konfransda möhtərəm cənab Prezidentimiz İlham Əliyevin və dünyanın bir çox nüfuzlu dövlətlərindən gəlmiş tanınmış nümayəndələrin çıxışları bizi daha çox təsirlandırmışdı. Biz söhbətimizdə Ulu öndərin bu qədər dəyərləndirilməsindən iftixar hissi keçirdiyimizi izhar edirdik. Deməli, zaman özü haqqı, ədalətli yerbeyer edir. Şair demişkən: Dünya çalxalandıqca yağı yağ üstə çıxır, ayranı ayrınlıq olur. Dünya nizamının sürətlə dəyişdiyi, yeniləndiyi bir zamanda möhtərəm cənab Prezidentimiz İlham Əliyev öz uzaqgörənliyi ilə Azərbaycanın layiqli yer alması üçün hər saat, hər gün, hər dəqiqə fədakarlıq edir.

- Əgər dünyada haqq-ədalət varsa, əgər dünya siyasətçiləri bu dəyərləri qiymətləndirə bilsələr mən inanıram ki, BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının qəbul etdiyi 4 qətnaməni 44 günlük müharibədə öz güdrəti ilə icra edən İlham Heydər oğlu Əliyev Birləşmiş Millətlər Təşkilatının yeni formatda, daha nüfuzlu, daha salahiyyətli Baş katibi olar. Son illərdə qan içində boğulan dünyanın ədalətli, qayğıkeş, insanlara insan kimi münasibət göstərməyi bacaran səmimi, və həmişə öz sözlünə sahib olan qətiyyətli bir rəhbərə böyük ehtiyacı vardır.

ÇİNGİZ ƏNVƏROĞLU
"Qızıl qələm mükafatı laureatı"